

تکلیف دوم

مجتبی ملائی
۴۰۱۳۱۳۸۳

۱. خیر لزوماً نمی‌تواند مشکل بیش برآش را از بین ببرد. زیرا داده‌های جدید باید اطلاعات جدیدی را به شبکه اضافه کنند. اگر این داده‌ها متفاوت نباشند و شباهت زیادی با داده‌های قبلی داشته باشند باعث می‌شود که اطلاعات جدیدی به شبکه وارد نشود، پس نمی‌تواند مشکل اورفیت را حل کند.

۲. درست است. وقتی مدل روی دیتای train بسیار خوب و دقیق عمل می‌کند اما روی داده‌های تست دقت کمی دارد یعنی مدل روی داده‌های اورفیت شده است و روی داده‌های واقعی و خارج از train خوب کار نمی‌کند.

۳. درست است. زیرا در L_1 عبارت λ را به dW اضافه می‌کنیم که مشتق $|W_i|$ است. در مقابل L_2 عبارت λW_i را به dW اضافه می‌کند که مشتق $\frac{\lambda}{2} \sum_{i=0}^n W_i^2$ است. در L_2 مشتق واپسیت به W می‌شود که در واقع با کوچک شدن W این عبارت نیز تا حد زیادی کوچک می‌شود و هرچقدر این مقدار کوچک تر شود، dW نیز کمتر کوچک می‌شود و باعث می‌شود سرعت کاهش W کمتر شود و مقدار آن به صفر نرسد. درحالی که در L_1 همواره به یه مقدار ثباتی کم می‌شود تا به صفر برسد.

۴. خیر inverted dropout نیز همانند dropout فقط در مرحله train انجام می‌شود تا جلوی overfit شدن را بگیرد. اما تفاوت آن این است که در آن p احتمال نگهداشت نورون است، انجام می‌شود. اما در مرحله استنتاج باید خاموش شود. چون اگر استفاده کنیم مدل هر بار نتایج مختلفی خواهد داد بنابراین استفاده از آن در استنتاج منطقی نخواهد بود.

۵. خیر از برای جلوگیری از over-fitting استفاده می‌شود نه برای بهینه سازی hyper-parameter.

۶. درست است. چون وقتی اندازه mini-batch برابر با یک باشد، فقط یک داده را هر بار می‌بیند و وزن‌ها را بعد از دیدن هر داده آپدیت می‌کند که این همان گرادیان نزولی تصادفی است.

۷. نادرست است. نرمال سازی باعث تسريع و هموار شدن smooth (smooth) راه آموزش می‌شود و سرعت آن را افزایش می‌دهد. همچنین هدف نرمال سازی فرار از بهینه محلی نیست اما شاید به صورت غیرمستقیم در آن تاثیر گذار باشد.

۸. خیر همیشه نمی‌تواند کافی باشد. زیرا ممکن است توان داده‌ها را عایت نشود. به عنوان مثال اگر بیشتر داده‌ها از کلاس A هستند و مقدار کمی از B باشند، اگر به صورت تصادفی انتخاب شوند ممکن است یکی از مجموعه‌ها هیچ داده‌ای از B نداشته باشد. همچنین در برخی داده‌ها ترتیب زمانی مهم است و نمی‌توان به صورت تصادفی انتخاب کرد.

۹. خیر به وزن‌های گذشته به صورت غیر خطی (نمایی) مقدار می‌دهد. هرچقدر وزن قدیمی تر باشد مقدار آن به صورت نمایی کاهش می‌یابد.

۱۰. تابع فعال‌ساز $tanh$ نسبت به $sigmoid$ در لایه‌های میانی ترجیح داده می‌شود زیرا خروجی آن در بازه $[-1, 1]$ و دارای میانگین صفر است (zero-centered). این خاصیت موجب می‌شود که از تجمع گرادیان در یک سمت ($tanh$) مثلاً مشتب در $sigmoid$ جلوگیری شود. در نتیجه، $tanh$ باعث بهبود انتشار گرادیان، همگرایی سریع‌تر شبکه (به دلیل مشتق بیشتر) و کاهش احتمال بروز مشکل vanishing gradient نسبت به $sigmoid$ می‌شود.

۱۱. زیرا در این زمان به دلیل غیر فعال شدن تصادفی برشی نورون‌ها تابع loss ناپایدار و نویز دار است و مقدار آن قابل تحلیل دقیق نیست.

۱۲. در این روش مقدار های قبلی وزن‌ها نیز در نظر گرفته می‌شود بنابراین به‌حای اینکه فقط داده پر نویز لحظه‌ای در نظر گرفته شود، روند کلی داده‌ها در نظر گرفته خواهد شد. در این حالت نویز‌ها تا حد خوبی حذف می‌شوند بنابراین باعث می‌شود تا الگوی صاف تری دیده شود.

۴. شبکه‌های عصبی عمیق نیاز به مقداردهی اولیه دارند تا از مشکلاتی مانند exploding gradient و vanishing gradient جلوگیری کنند و فرآیند آموزش به طور مؤثر و سریع‌تر پیش برود. مقداردهی اولیه نادرست می‌تواند منجر به کندی در همگرایی یا حتی عدم همگرایی مدل شود. علت نیاز به مقداردهی اولیه این است که وزن‌ها باید به طور تصادفی شروع شوند تا شبکه بتواند الگوهای مختلف داده‌ها را یاد بگیرد و همگرایی به درستی اتفاق بیفتد. برای اینکار می‌توان از مقداردهی اولیه به صورت تصادفی یا با استفاده از توزیع گوسین استفاده کرد.

۳

ابتدا فرورا در به صورت زیر تعریف می‌کنیم.

$$z_1 = w_1^T \cdot X + b_1$$

$$a_1 = \text{sigmoid}(z_1)$$

$$z_2 = w_2^T \cdot a_1 + b_2$$

$$a_2 = \text{sigmoid}(z_2)$$

حال بکوارد را به شکل زیر تعریف می‌کنیم.

$$dz_2 = a_2 - y,$$

$$db_2 = \frac{1}{m} \sum dz,$$

$$dz_1 = da_1 * a_1 * (1 - a_1),$$

$$db_1 = \frac{1}{m} \sum dz_1 \text{(on each row)}$$

$$dw_2 = \frac{1}{m} a_1 \cdot dz_2^T + \frac{\lambda}{m} w_2$$

$$da_1 = w_2 \cdot dz_2$$

$$dw_1 = \frac{1}{m} X \cdot dz_1^T + \frac{\lambda}{m} w_1$$

حال آن را آموزش می‌دهیم.

هزینه اولیه (قبل از آموزش): 0.7009893919459316
ایپاک اول:

$$w_1 = \begin{bmatrix} 0.19847626 & -0.2978312 \\ 0.39933369 & 0.10018809 \end{bmatrix}$$

$$b_1 = \begin{bmatrix} 0.09861572 \\ -0.19788227 \end{bmatrix}$$

$$w_2 = \begin{bmatrix} 0.28883918 \\ -0.5068092 \end{bmatrix}$$

$$b_2 = [0.03160075]$$

هزینه: 0.6958673142841637
ایپاک دوم:

$$w_1 = \begin{bmatrix} 0.19706267 & -0.29574618 \\ 0.39874567 & 0.10025999 \end{bmatrix}$$

$$b_1 = \begin{bmatrix} 0.09732586 \\ -0.19582172 \end{bmatrix}$$

$$w_2 = \begin{bmatrix} 0.2782244 \\ -0.51334582 \end{bmatrix}$$

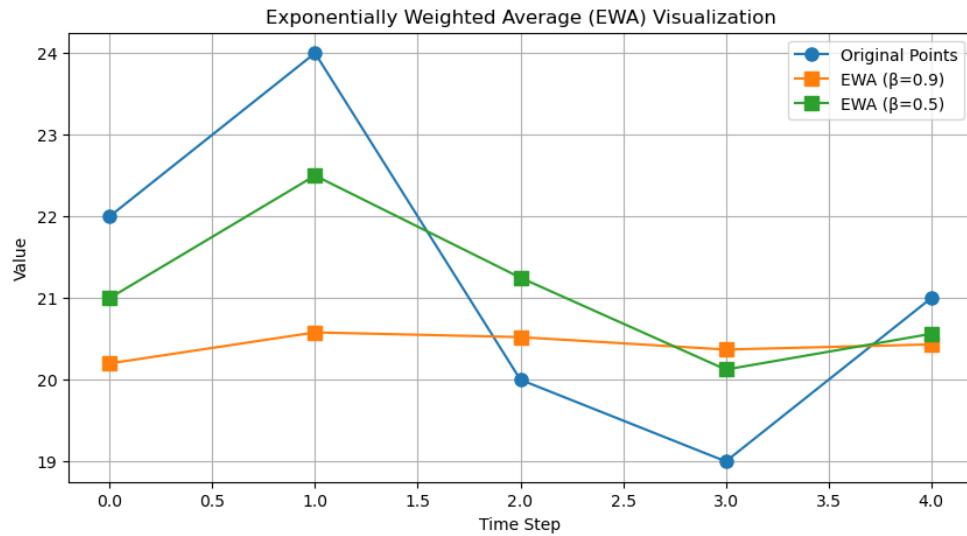
$$b_2 = [0.01394589]$$

هزینه: 0.6911723976554675
کد های پیاده سازی این بخش نیز در داخل این فایل موجود می‌باشد.

۴

EWA with beta 0.9: [20.2, 20.58, 20.522, 20.369799999999998, 20.43282]

EWA with beta 0.5: [21.0, 22.5, 21.25, 20.125, 20.5625]

شکل ۱: بررسی تاثیر مقدار بتا

همانطور که مشاهده می‌شود، اگر بتا زیاد باشد نوسانات و نویز داده‌ها کمتر می‌شود و الگوی صافی ایجاد می‌شود ولی وقتی بتا کمتر باشد، EWA به داده‌های لحظه‌ای نزدیک‌تر می‌شود و نویز آن بیشتر می‌شود.
فایل پیاده سازی